

†

De graankorrel die sterft
brengt vele vruchten voort.

Dankbare herinnering aan het leven van

DE HEER MARCEL VIDTS

echtgenoot van Mevrouw DENISE D'HERDE

geboren te Schendelbeke op 18 mei 1919 en
overleden te Voorde op 5 juli 1988. Hij werd ge-
sterkt door het sacrament van de zieken en be-
geleid door de zorgen en gebeden van zijn gezin.

De belangrijkste kwaliteit van ieder groot mens
is zijn eenvoud.

Ons vadertje, hij was eenvoudigheid...

Hij heeft een stil, rustig, onopvallend en sereen
leven geleid in nauwe samenhang met de na-
tuur, vertrouwd met de groei en de wasdom
van de vruchten op het veld en met de dieren
op de boerderij.

Wij zijn je dankbaar, voor deze eenvoudige le-
vensstijl zonder veel en moeilijke woorden. Je
hebt ons getoond wat de fundamentele waarden,
geïnspireerd door Jezus' evangelie, inhouden :
verdraagzaamheid, eerlijkheid en hulpvaardigheid.

Wij zijn je dankbaar, voor je liefde, al hebben
wij je dat nooit met evenveel woorden gezegd.

Wij zijn je dankbaar, voor je niet aflatende werk-
lust en dynamisme en de manier waarop jij je
gezin hebt uitgebouwd en opgevoed : zonder
dwang en met ruimte voor eigen ontwikkeling.

Wij zijn je dankbaar, omdat je in stilte je best
hebt gedaan om gelukkig te zijn en je gezin
gelukkig te maken. Ons geluk was ook het jouwe.

Wij zijn je dankbaar omdat, alhoewel je leven
niet is gespaard geweest van groot menselijk
verdriet, je samen met moeder steeds opnieuw
de kracht hebt gevonden om het hoofd recht
te houden.

Wij zijn je dankbaar, omdat je kleinkinderen
zich als vanzelf tot jou aangetrokken voelden.
Bij jou was alles toegelaten : jij was de held
van hun verhaal. Jij was hun « pepéken » en
je ganse gezin beschouwde het als een ere-
titel om je zo te mogen noemen.

Wij zijn je dankbaar, omdat je vrienden maakte
zonder moeite. Voor geen geld wou jij na de
hoogmis je zondags babbeluurtje met je vrien-
den van het dorp missen. Zij hebben je tijdens
je ziekte zeker niet vergeten.

Wij zijn je dankbaar, omdat je de kunst ver-
stond om kleine en grote problemen te relati-
veren en ons steeds hebt gestimuleerd om het
leven positief te ervaren.

Wij zijn je dankbaar, voor de waardige wijze
waarop jij je ziekte hebt gedragen zonder ook
maar één klacht te hebben geuit.

Wij zijn je dankbaar, voor zoveel kleine dingen
die geen naam hebben en die je steeds met
een vanzelfsprekende onbaatzuchtigheid hebt ge-
daan. « Naar mij hoef je niet te kijken » heb
je zoveel keren herhaald.

Wij zijn je dankbaar, omdat we met fierheid
kunnen zeggen : « Dat was ons vader ».

Tenslotte zijn wij je dankbaar vader, voor de
vrouw die jij als levenspartner hebt gekozen
en die het beste van zichzelf heeft gegeven
aan ons allemaal. Wij beloven je : wij zullen
moeder op handen dragen.

Dankbaarheid, het zijn onze laatste woorden...

De namis wordt opgedragen op zondag 14
augustus 1988 te 18.30 uur.

Voor de eer die U hem bracht
en de moed die u ons toewenste
danken U de families

VIDTS, D'HERDE, DE HENAU en CORRIJN.